

EXPUNERE DE MOTIVE

Propunere legislativă privind pentru abrogarea pct. 6 de la litera B din Anexa nr. 1, precum și pentru completarea Anexei nr. 2 din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006.

Prin Ordinul nr. 673/2019 privind aprobarea cotelor de recoltă pentru unele specii de faună de interes cinegetic la care vânătoarea este permisă, Ministerul Apelor și Pădurilor a aprobat o cotă de recoltă de 439.330 exemplare pentru ciocârlia de câmp, pentru perioada 15 mai 2019 - 14 mai 2020.

Deși vânătorii români nu au o tradiție în acest tip de vânătoare și specia nu se consumă la noi în țară, România este una dintre puținele țări în care vânătoarea ciocârliei de câmp (*Alauda arvensis*) este permisă. În Europa se mai vânează numai în Franța, Italia, Malta, Grecia, Cipru și nordul Spaniei, în restul țărilor vânătoarea fiind interzisă. În afara Europei se mai vânează în nord-vestul Africii. În România este principala țintă a turismului de vânătoare, practicat în special de către vânătorii italieni. Din 1996 și până în 2004, poliția din Ungaria, Bulgaria, Slovenia și Italia au confiscat 180.000 de păsări împușcate, dintre care o treime au fost ciocârlii împușcate de către vânători italieni.

Specia este în declin în toată Europa, în timp ce la noi se aprobă cote mari (439.330 pentru sezonul actual și 447.029, 295.874 și 369.847 pentru ultimele 3), fără să existe o metodologie și studii care să arate că se pot împușca peste 400.000 de exemplare fără ca populația europeană să aibă de suferit.

Este greu la ora actuală să avem o imagine exactă asupra efectivelor populaționale la nivel național, din lipsa unor studii și a unor metodologii validate științific. Datele pe care sunt stabilite cotele de recoltă sunt centralizate de la gestionarii fondurilor de vânătoare, care le fac în baza unor observații punctuale și sporadice, fără o metodă validată oficial și/sau științific. Aceste date sunt însă contestate de către organizațiile de mediu.

Ciocârlia de câmp are statut de conservare nefavorabil pe Lista Roșie a Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii (IUCN Red List).

Astfel, acordarea de cote de vânătoare încalcă două dintre principiile care stau la baza conservării biodiversității și dezvoltării durabile a sistemului socio-economic, principii regăsite în Strategia Națională și Planul de Acțiune Pentru Conservarea Biodiversității 2010 — 2020: principiul prevenției (conservarea biodiversității se realizează eficient dacă sunt eliminate sau diminuate efectele posibilelor amenințări) și principiul precauției (lipsa studiilor științifice complete nu poate fi considerată ca motiv de acceptare a unor activități care pot avea impact negativ semnificativ asupra biodiversității). Pentru că nu există o metodologie științifică pe baza

căreia sunt stabilite cote de recoltă pentru speciile de păsări migratoare, principiul precauției este încălcat. Cu atât mai gravă este situația de acordare de cote de vânătoare la specii la care se cunoaște faptul că starea de conservare este una nefavorabilă și că populațiile sunt în declin, fiind încălcat în același timp și principiul prevenției.

Și Federația Europeană pentru Vânătoare și Conservare (FACE) recunoaște și susține concluziile IUCN în documentul *The Status of Hunttable Birds in the European Union* (2015) cu privire la starea de conservare a speciilor de păsări migratoare și nevoia de măsuri active de conservare: <http://www.face.eu/wildlife-conservation/the-status-of-hunttable-birds>.

Prima direcție de acțiune din Strategia Națională de Conservare a Biodiversității este reprezentată de Stoparea declinului diversității biologice reprezentată de resursele genetice, specii, ecosisteme și peisaj și refacerea sistemelor degradate până în 2020. Stoparea declinului speciilor de păsări aflate în această situație nu se poate face în contextul unei exploatare fără un caracter durabil.

Vânătoarea ciocârliei de câmp încurajează sau chiar obligă la practicarea braconajului.

Principala problemă care ține de vânătoarea ciocârliei de câmp (*Alauda arvensis*) este cauzată de dimensiunea și coloritul foarte asemănătoare cu alte specii de ciocârlii interzise la vânătoare prezente în Anexa II din Legea vânătoriei și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 și în anexele Ordonanței de urgență nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice care transpune și Directiva 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice: ciocârlia de pădure (*Lullula arborea*), ciocârlia de Bărăgan (*Melanocorypha calandra*), ciocârlia urecheată (*Eremophila alpestris*) și ciocârlia de stol (*Calandrella brachydactyla*).

Ea este greu de deosebit și de multe alte specii de passeriforme. Din acest motiv, identificarea corectă și sigură a speciei fără instrumente optice și experiență este foarte dificilă sau imposibilă. Vânătorii nu pot identifica corect specia prin cătarea puștii și acest lucru contravine unui principiu esențial al vânătoriei: este interzisă apăsarea trăgaciului fără identificarea țintei. Astfel că acordarea cotelor la această specie este sinonimă cu încurajarea braconajului, ducând la împușcarea nediscriminată a nenumărate alte păsări care nu fac parte din speciile admise la vânătoare.

Acest lucru este susținut și de cazurile de braconaj și transport ilegal de păsări de mici dimensiuni descoperite de autorități, când, de fiecare dată, pe lângă ciocârlii au fost identificate și alte specii de passeriforme vânat.

În numele inițiatorilor:

Allen Coliban – Senator USR

Cornel Zănea - Deputat USR

MIHAI GOTIU - Senator USR